

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Bikor Elżbieta Korbut (Gdańsk, Polen) og Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind (Gdańsk)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Bikor Elżbieta Korbut og Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket BIKOR EGYPTIAN EARTH — EU-varemærkeregistriering nr. 9 561 788

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. april 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1826/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med behandlingen ved ugyldighedsafdelingen og for Første Appelkammer ved EUIPO af den sag, der har ført til nærværende søgsmål.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 18. juli 2018 — Ryanair m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-448/18)

(2018/C 319/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ryanair DAC (Swords, Irland), Airport Marketing Services Ltd (Dublin, Irland) og FR Financing (Malta) Ltd (Douglas, Isle of Man) (ved advokaterne E. Vahida og I. Metaxas-Maranghidis samt solicitor B. Byrne)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Artikel 5 og 6 i Europa-Kommissionens afgørelse (EU) 2018/628 af 11. november 2016 i statsstøttesag SA.24221 (2011/C) (ex 2011/NN) gennemført af Østrig til fordel for Klagenfurt lufthavn, Ryanair og andre luftfartsselskaber, der benytter lufthavnen (EUT 2018 L 107, s. 1), annulleres, og den nævnte afgørelses artikel 9, 10 og 11 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgerne.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter bestemmelserne om forældelsesfrister i artikel 15 i forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽¹⁾ og artikel 17 i forordning (EU) 2015/1589 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 TEUF ⁽²⁾ og ikke indeholder nogen begrundelse, idet den tiårige forældelsesfrist gjaldt for to aftaler fra 2002, der ikke desto mindre blev taget stilling til i afgørelsen.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om god forvaltningsskik og sagsøgernes ret til forsvar, idet Kommissionen undlod at give sagsøgerne aktindsigt i undersøgelsens sagsakter og undlod at give dem mulighed for effektivt at gøre deres synspunkter gældende.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 107, stk. 1, TEUF, fordi Kommissionen fejlagtigt tilregnede staten ansvaret for indgåelsen af aftalerne med sagsøgerne.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 107, stk. 1, TEUF, fordi Kommissionen ikke har påvist, at der foreligger selektivitet.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, fordi Kommissionen fejlagtigt konkluderede, at arrangementerne mellem lufthavnen og sagsøgerne gav sagsøgerne en fordel. Kommissionen forkastede fejlagtigt den mulighed, at en del af markedsføringstjenesterne kunne være blevet købt til formål af almen interesse, nægtede fejlagtigt at acceptere den af sagsøgerne foreslåede sammenlignende analyse, anlagde åbenbare urigtige skøn og undlod at give en begrundelse i sin rentabilitetsanalyse ved at støtte sine konklusioner på ufuldstændige, upålidelige og uhensigtsmæssige data. Kommissionen undlod tillige at tillægge de tjenester, der blev leveret i henhold til aftalerne om markedsføringstjenester, en passende værdi, forkastede med urette rationalet bag lufthavnens beslutning om at købe markedsføringstjenester og så med urette bort fra de mere vidtrækkende fordele for lufthavnen ved Ryanairs beflyvninger.
6. Med det sjette anbringende gøres det subsidiært gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 108, stk. 2, TEUF, idet Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn og begik en retlig fejl ved sin fastsættelse af størrelsen af den tilbagesøgningspligtige støtte, ved sine instrukser til medlemsstaten, hvori det antydes, at justeringen af størrelsen af den tilbagesøgningspligtige støtte er frivillig, og på grund af en modstrid mellem den anfægtede afgørelses begrundelse og dens dispositive del.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT 1999, L 83, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 27. juli 2018 — Multifit mod EUIPO (real nature)

(Sag T-458/18)

(2018/C 319/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Tyskland) (ved advokaterne N. Weber og P. Gentili)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)